

Warszawa, dnia 20 lutego 2020 r.

DSP.411.7.2019

POSTANOWIENIE w sprawie sprostowania oczywistej omyłki

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawa o nadzorze”, zgodnie z § 1 pkt 2 uchwały Komisji Nadzoru Finansowego Nr 105/2019 z dnia 26 marca 2019 r. w sprawie udzielenia Zastępcy Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego upoważnienia do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji Nadzoru Finansowego oraz do udzielania dalszych pełnomocnictw oraz z upoważnieniem nr 533/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. do podejmowania działań w zakresie właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, w tym do wydawania postanowień i decyzji administracyjnych,

prostuje się z urzędu oczywistą omyłkę w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego znak: DSP-WE.411.7.2019 w postaci wskazanej w tej decyzji błędnej daty jej wydania, tj. „22 marca 2018 r.” w ten sposób, że zamiast błędnej daty „22 marca 2018 r.” wskazuje się datę 22 marca 2019 r. jako datę wydania decyzji DSP-WE.411.7.2019.

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2019 r. Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU S.A. z siedzibą w Warszawie złożyła wniosek o zatwierdzenie aneksu nr 9 do prospektu emisyjnego PZU Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Akord z siedzibą w Warszawie, zatwierdzonego decyzją Komisji Nadzoru Finansowego w dniu 13 kwietnia 2018 r.

Po rozpatrzeniu tego wniosku Komisja Nadzoru Finansowego postanowiła zatwierdzić aneks nr 9 do ww. prospektu emisyjnego i w dniu 22 marca 2019 r. została wydana decyzja administracyjna w tym przedmiocie w całości uwzględniająca żądanie strony postępowania, przy czym w decyzji tej błędnie wskazano rok jej wydania, tj. rok 2018 zamiast rok 2019.

Niezwłocznie po stwierdzeniu powyższego błędu, który należy ocenić jako oczywistą omyłkę w rozumieniu art. 113 § 1 Kpa, uznano, że decyzja znak: DSP-WE.411.7.2019 wymaga sprostowania.

Zgodnie z art. 113 §1 Kpa, organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

W związku z powyższym postanowiono jak na wstępie.

POUCZENIE

1. Od niniejszego postanowienia, zgodnie z art. 113 § 3 Kpa i art. 141 § 1 Kpa, w związku z art. 144 i 127 § 3 Kpa, w związku z art. 11 ust. 5 ustawy o nadzorze przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Komisję Nadzoru Finansowego. Zgodnie z art. 141 § 2 Kpa w związku z art. 144 i 127 § 3 *in fine* Kpa, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia bezpośrednio do Komisji Nadzoru Finansowego.
2. W trakcie biegu siedmiodniowego terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zgodnie z art. 127a § 1 Kpa w związku z art. 144 i art. 127 § 3 *in fine* Kpa, można rzec się prawa do zwrócenia się do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy od niniejszego postanowienia. Stosownie do art. 127a § 2 i art. 130 § 4 Kpa w związku z art. 144 i 127 § 3 *in fine*, z dniem doręczenia Komisji Nadzoru Finansowego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatni z uprawnionych podmiotów do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, postanowienie stanie się ostateczne i prawomocne, a także podlegać będzie wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Postanowienie ostateczne, jest postanowieniem, od którego nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, a jego stwierdzenie nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w Kpa lub w ustawach szczególnych. Z kolei, postanowieniem prawomocnym jest postanowienie ostateczne, którego nie można zaskarżyć do sądu administracyjnego.
3. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej „Ppsa”, w związku z art. 144 i 127 § 3 Kpa można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na niniejsze postanowienie bez uprzedniego skorzystania z prawa do zwrócenia się do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zgodnie z art. 53 § 1 Ppsa skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Komisji Nadzoru Finansowego (art. 54 § 1 Ppsa). Od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193, z późn. zm.) jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł. W przypadku złożenia skargi do sądu administracyjnego, stronie postępowania sądowoadministracyjnego, zgodnie z art. 243 § 1 Ppsa, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w toku tego postępowania, przysługuje prawo pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 Ppsa prawo pomocy obejmuje

zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego.
Szczegółowe zasady prawa pomocy regulują przepisy zawarte w art. 243-262 Ppsa.

Z upoważnienia
Komisji Nadzoru Finansowego

DYREKTOR
Departamentu Spółek Publicznych
Agnieszka Bogaj
Agnieszka Bogaj-Gryglicka

